

deriske Handling. Naar en Mand gaar hen og stikker Ild paa, og der brænder store Værdier, er der ingen Mening i, at det skal være en Undskyldning for vedkommende, at han har gjort det i Beruselse. En Mand, for øvrigt ogsaa en Kvinde, kan godt ødelægge en Familie i Bund og Grund gennem Beruselse; hvis det er en Mand, kan han lave et Helvede for Kone og Børn, der er omtrent ingen Mulighed for at gribe ind i disse Forhold. Men her burde der kunne gribes ind. Man kan i denne Forbindelse rette det Spørgsmaal, om Beruselse i og for sig er strafbar. I nogle Politivedtægter staar der, at man ikke maa være beruset paa offentlig Gade, Vej eller Plads, og ikke paa offentlige Beværetninger eller Forlystelsessteder, naar det giver Anledning til offentlig Forargelse. Det forekommer mig noget svært baade for Politi og Dommere at distingvere, om en Beruselse paa offentligt Sted giver Anledning til offentlig Forargelse eller ikke; i og for sig forekommer det mig, at enhver offentlig Fremvisning af en Rus maa give Anledning til offentlig Forargelse, saaledes at ogsaa dette til en vis Grad maatte blive strafbart. Hvis dette var strafbart, burde Myndighederne ogsaa have Magt og Lovhjemmel til at gribe ind i det Tilfælde, hvor man saa, at en Mand eller en Kvinde, som havde med Børns Opdragelse at gøre, ødelagde disse Børn og var ude af Stand til at opdrage dem paa Grund af jævnlig Beruselse, eller hvor en gift Mand eller Kvinderne ødelægger Hjemmet og hele den pekuniære Basis for Familiens Fremtid gennem Beruselse. Myndighederne skulde kunne henvise saadanne Mennesker til Drankerasyler, hvor de vilde blive tvangsindlagt, naar de ikke vilde gøre det af sig selv; der burde aldeles ikke være nogen Parlamenteren, det skulde være noget, det offentlige tog sig af. Vi har jo ogsaa Lejligheder, ved hvilke Myndighederne kan gribe ind. Vi har saaledes Loven af 12. Juni 1922 om Værgeraad. Efter den kan Værgeraadet tage Initiativet til, at Drankere anbringes paa Helbredelsesanstalter, nemlig naar det er Forældre eller andre Opdragere, der, fordi de er forfaldne til Drukkenskab, vanrøgter Børnene; det staar i Værgeraadslovens § 82. Og denne Bestemmelse kunde man jo udvide, saaledes at det ikke alene var Værgeraadene, der kunde gøre dette, men ogsaa Politimyndighederne, for Drukkenboltene falder i mange Tilfælde ind under samme Regler som de umyndige. Derfor skulde Offentligheden gennem denne Slags Raad, gennem Politimyndighederne eller paa anden Maade kunde gribe ind, og desuden skulde Straf-

fene være saaledes, at f. Eks. en Person, der ødelagde sig selv og sin Familie, kunde umyndiggøres, saaledes, at hvis det var Manden, der var forfalden, kunde Konen beskikkes som Værge for Familien og være den, der kunde tage Bestemmelserne, eller der kunde beskikkes en Kurator af det offentlige, der kunde drage Omsorg for Børnene, eller man kunde i det hele faa det indrettet saaledes, at den forfaldne, han eller hun, ikke kunde foretage noget uden en Kurators Tilladelse. Og saa burde det vel ogsaa være saaledes, at Gæringer, der var forøvet i Drukkenskab, selv om de ikke i sig selv faldt ind under Straffelovens Begreb: vanærende Handlinger, dog skulde kunne medføre Straffe, som i den offentlige Mening er vanærende, og i det hele skulde dette gentagne Gange at være beruset kunne medføre Tab af borgerlige Rettigheder. Jeg tror en saadan Vej vilde være bedre end den rene Forbuds-Vej; for jeg tror, at god Oplysning og Frihed under Ansvar, især naar dette Ansvar rammer Personerne selv, vist er den sikreste og bedste Vej til at komme Drikkeondet til Livs i dette Land. Ad den her angivne Vej vil vi kunne være suveræne i vor Lovgivning om dette Forhold og derved sætte Vanedrankere og Folk, der ikke alene ødelægger sig selv, men ogsaa andre, paa den Plads, hvor de rettelig hører hjemme.

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag.

Ibsen: Nej.

Formanden: Jeg skal saa afbryde Forhandlingerne. Mødet genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4²⁰.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Statsrevisor Døcker, at de af Rigsdagen valgte Statsrevisorer for Statsregnskabet for Finansaaret 1922—23 har konstitueret sig og valgt Døcker til Formand og L. Rasmussen til Næstformand.